

PORIADOK SVÄTÝCH OMŠÍ
FARNOSŤ SVÄTÉHO MICHALA ARCHANJELA

TEL. 034/77 340 96, MOBIL: 0910/228 549

NEDEĽA 4. AUGUST	8.15 9.30 15.00	OSEMNÁSTA NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ Suchohrad: † Anna a Štefan Budová syn Jaroslav a rodičia s oboch strán † manželov Fulekových a deti <i>Adorácia Najsvätejšej Sviatosti</i>
PONDELOK 5. AUGUST		
UTOROK 6. AUGUST		SVIATOK PREMENENIA PÁNA
STREDA 7. AUGUST		<i>Spomienka Svätého Sixta II., pápeža, a jeho spoločníkov, mučeníkov</i>
ŠTVRTOK 8. AUGUST		<i>Spomienka Svätého Dominika, kňaza</i>
PIATOK 9. AUGUST		<i>Sviatok Svätej Terézie Benedikty z Kríža, panny a mučenice, spolupatronky Európy</i>
SOBOTA 10. AUGUST		<i>Sviatok Svätého Vavrinca, diakona a mučeníka</i>
NEDEĽA 11. AUGUST	7.45 9.30	DEVÄTNÁSTA NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ Suchohrad: Poďakovanie p. Bohu za 52. výročie manželstva pre Lýdiu a Milana Ševčíka

❖ Dnes po sv. omši bude **stretnutie ruženčiarov**, pomodlíme sa desiatok ruženca a vymeníme si tajomstvá posvätného ruženca na ďalší mesiac.

❖ Od 5.8 do 10.8. budem na dovolenke, ohľadom **pohrebov a zaopatrovania** ma bude zastupovať vdp. Jozef Krupa, farár vo Vysokej pri Morave, 02/659 672 10, 0908/669 979.

FARSKÝ LIST

Záhorská Ves-Suchohrad

4. AUGUSTA 2019 Č. 32

MÁRIINA CESTA - MAGNIFIKAT CHVÁLOSPEV MILOSRDENSTVA

Úprimná pochvala a oslava môžu skončiť aj v „slepej uličke“. Zvelebovaní diktátori, umelci, či športovci po smrti často upadnú do nemilosti, či zabudnutia a všetky chvály skončia. Napriek tomu, že sa cítili i správali ako bohovia... Máriin chválospev na Božiu dobrotu neprestal byť nádhernou oslavou Boha ani po dvoch tisícročiach.

Návšteva Márie u Alžbety – keď v minulosti žena s radosťou zistila, že počala vo svojom lone nový život, za normálnych okolností sa zdržiavala doma, aby sa pripravila na svoju materskú úlohu. Vidíme to tak aj u Alžbety: „Po tých dňoch jeho manželka Alžbeta počala, ale skrývala sa päť mesiacov.“ (Lk 1,24) No Panna Mária sa správa inak: vydáva sa na únavnú a nebezpečnú púť do mesta Ain-Karem asi 7 km na východ od Jeruzalema, vzdialeného približne 150 km od Nazareta. Takáto cesta mohla trvať 4 až 5 dní, a keďže Mária bola ešte len mladým dievčaťom, je viac než isté, že necestovala sama. Pravdepodobne sa pridružila ku karaváne smerujúcej do svätého mesta, v sprievode niekoho z príbuzenstva. Panna Mária sa „náhli“, lebo ju pohýna túžba priniesť milosť vykúpenia do Alžbetinho a Zachariášovho domu. Vidíme ju tu ako prostrednicu milostí, ktoré si nechce uchovať len pre seba, ale ich odovzdáva ďalej. Mária je prvá kresťanská misionárka prinášajúca radostnú zvesť – evanjelium.

„Len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone.“ (Lk 1, 44) Stretnutie Márie s Alžbetou by sme mohli nazvať „prvé Turíce“ (R. Laurentin). Už cirkevný spisovateľ Origenes vidí Máriu pri návšteve Alžbety ako rozdávatelku Ducha Svätého: „Musíme si povšimnúť, že kvôli zvuku Máriinho pozdravu, ktorý sa dostal do Alžbetiných uší, malý Ján

zajasal v lone svojej matky, ktorá dostala, takpovediac, z hlasu Márie Ducha Svätého.“ Duch Svätý a Mária sú nerozlučiteľní. Aj my, ak chceme byť znovu narodení z Ducha, byť plní Ducha Svätého, oplývať jeho darmi a schopní skutočne milovať, musíme sa stretnúť s Máriou. Ako píše aj sv. Ľudovít Grignon z Montfortu: „*Keď Duch Svätý vidí v nejakej duši Máriu, doslova sa do nej vrhá ako vodopád so všetkými svojimi darmi a vlieva sa do nej v takej miere, v akej nachádza v duši svoju nevestu.*“

Chválospev milosrdenstva, pokory a vyzdvihnutia

Je to chválospev, v ktorom Mária prekypuje šťastím, pretože si je vedomá, že za všetko vďačí Božej milosrdnej láske. Nikto v dejinách ľudstva, pred i po Kristovi, si nebol natoľko vedomý Božieho zmilovania tak, ako práve Mária. Božie milosrdenstvo je hlavnou témou chválospevu. Tiahne sa ako zlatá niť dejinami spásy a vrcholí v Márii a Ježišovi. *Magnifikat* je jednou z najpoužívanejších pasáží Svätého písma v živote Cirkvi, ktorá sa ho modlí každý deň vo večernej liturgii hodín. My všetci máme aspoň dva dôvody, aby sme uznali veľké Božie milosrdenstvo v našom živote: sme stvorenia a sme hriešnici, ktorým Boh neustále odpúšťa. Ak si toto uznáme, môže s nami Boh vykonať veľké veci, tak ako s Máriou!

Pápež Ján Pavol II.

vo svojej encyklike *Redemptoris Mater* napísal: „*Slová, ktoré Mária povedala na prahu Alžbetinho domu, sú vnuknutým vyznaním jej viery, v ktorom odpoveď na slová zjavenia je vyjadrená nábožným a básnickým pozdvihnutím celej bytosti k Bohu. Z týchto vznešených slov, ktoré sú zároveň veľmi jednoduché a inšpirujú sa na posvätných textoch izraelského národa, sa zračí Máriin osobný zážitok - extáza srdca. Vyžaruje z nich lúč Božieho tajomstva, sláva jeho nevýslovnej svätosti a večná láska, ktorá vstupuje do dejín človeka ako neodvolateľný dar.*“ (*Redemptoris Mater*, 36)

V speve *Magnifikat* Mária blahoslaví Božie pôsobenie v Alžbete, v jej vlastnom živote a v dejinách celého národa. Tento postoj si zachovala po celý svoj život: Boha chváliť a velebiť za všetko. To robila aj v ťažkých okamihoch a tých nebolo málo. Mária trpela viac ako všetci ľudia na svete. A predsa mala neprestajne chválu vo svojom srdci. Učme sa od nej ako chváliť Boha. Mária vo svojej modlitbe hľadala do budúcnosti s istotou, že Boh je nad všetkým, že nás všetkých prekvapí svojou mocou lásky. Ak niekomu táto istota a dôvera chýbajú, môže sa spolu s Máriou pomodliť *Magnifikat*.

„*Velebí moja duša Pána ... Lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice.*“ Boh zhliadol na Máriu nie pre jej nepoškvrnenosť, ako by sme si to mohli myslieť, ale naplnil ju milosťou, urobil ju Matkou Božou, pre jej

priepastnú pokoru. Keď Bohu vyslovuje svoje áno, vyjadruje to vetou, ktorá jasne poukazuje na jej pokoru: „*Hľa služobnica Pána...*“ Akoby slovo služobnica nestačilo, hovorí Mária dokonca: „*poníženosť služobnice*“, to znamená malosť, bezvýznamnosť, nenápadnosť, byť bez zásluh. Ničím nevyčnievala, nepýtala pozornosť. Žiaden človek si nebol taký vedomý svojej malosti, ako Mária. Avšak pokorného človeka Boh sám povýši a cez neho naplní svoj plán.

Za zavedenie sviatku Návštevy Panny Márie vďačíme bratom františkánom. Jedným z veľkých svätcov ich rehole bol aj **sv. Anton Paduánsky**. Dlhé roky žil medzi svojimi spolubratmi skrytý a nepoznaný. Vykonával tie najnižšie služby: rúbal drevo, chodil po vodu, žobral a upratoval. Pracoval s takou skromnosťou a pokorou, že si nikto ani len nepomyslel, aký vysokovzdelaný bol tento boží muž. Jedného dňa, keď ho z núdze požiadali prehovoriť pri príležitosti kňazskej vysviacky k novokňazom, zrazu s údivom spoznali jeho múdrosť a poznanie Písma. Čím dlhšie hovoril, tým viac žasli nad jeho slovom. A tak ho Boh sám postavil na svetník, aby svietil celému františkánskemu rádu a dodnes i celému svetu. Anton založil prvú františkánsku univerzitu a stal sa známym nielen pre svoju výrečnosť a múdrosť, ale aj pre nespočetné zázraky, ktoré počas svojho pôsobenia Boh cez neho vykonal. *Velebí moja duša Pána, lebo zhliada na poníženosť svojich služobníkov!*

Mária nehovorí slová *Magnifikátu* sama zo seba. Sú jej zjavené a ona ich vyslovuje nie na svoju slávu, ale upriamuje pozornosť na Boha: **Veľké veci urobil ten, ktorý je mocný.** Mária nestavia seba na obdiv, hoci v umení sa často znázorňuje s Ježišom ako sedia na jednom tróne, odetí v rovnakom rúchu, ako spoločne vládnu všetkým národom sveta. Svätý Ildelfons hovorí: „*Oprávnené predpovedala Najsvätejšia Panna, že ju budú blahoslavíť všetky pokolenia zeme, lebo všetci vyvolení dosahujú večnú blaženosť skrze Máriu.*“